

www.
www.
www.
www.

Ghaemiyeh

.com
.org
.net
.ir

مترجمه / علی گعبيل فرد

ترجمه از / سيد محمد شجاعي

ندبه های فراق

(ترجمه منظوم دعای ندب)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

نdbe های فراق ترجمه منظوم دعای نdbe

نویسنده:

مهدی شجاعی

ناشر چاپی:

بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود (علیه السلام)

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	نديه های فراق ترجمه منظوم دعای نديه
۶	مشخصات کتاب
۶	اشاره
۸۲	درباره مرکز

ندبه های فراق ترجمه منظوم دعای ندبه

مشخصات کتاب

ندبه های فراق

(ترجمه منظوم دعای ندبه)

سراینده / علی کمیلی فنود

ترجمه از / سیدمهدي شجاعي

ناشر / بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود (عج)

نوبت چاپ / اول، تابستان ۸۸

شمارگان / ۳۰۰۰

صفحه آرا / عباس فریدی

تومان / بها

مراکز پخش:

۱_ قم: مرکز تخصصی مهدویت/ خیابان شهدا / کوچه آمار (۲۲)/ بن بست شهید علیان

ص.پ: ۱۱۹-۳۷۱۳۵ / تلفن: ۷۷۳۷۸۰۱ / فاکس: ۷۷۳۷۱۶۰

۲_ تهران: بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود (عج) / تلفن: ۸۸۹۵۹۰۴۹ / فاکس: ۸۸۹۸۱۳۸۹ / ص.پ: ۳۵۵-۱۵۶۵۵

WWW.IMAMMAHDI-S.COM

info@imamahdi-s.com

شاتک: ۹۷۸-۹۶۴-۷۴۲۸-۴۲-۲

ص: ۱

اشاره

نdbe های فراق

ترجمه منظوم دعای نdbe

علی کمیلی فنو

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ،

حمد و سپاس و ستایش از آن خداست، پروردگار جهانیان

ای خدا ای خالق هر دو جهان

صاحب ارض و تمام آسمان

رب ما و مردم، اندر هر زمان

خود سزاوار ثنای بیکران

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نَّبِيِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً،

و درود و سلام و تحيت خداوند، بر سید و سرور ما ونبي او محمد و بر خاندان او

رحمت الله بر آقای ما

بر محمد سرور والای ما

هم سلامی برنبي و آل او

اهل بیت عصمت و اطهار او

صف: ۵

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا جَرِيَ بِهِ قَضَاؤُكَ

خدايا سپاس بر آن چه قضا و قدرت برای اولیائت جاري ساخت

بار الها مر تو را باشد سزا

حمد بی حد بهر تقدیر و قضا

چونکه فرمانت بدان جاري شده

از بلا و رنج ها گشته رها

هم به نعمت بوده بنده نزد تو

تا سپاسي گويدت او بارها

فِي أَوْلِيائِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَ دِينِكَ،

آنان که برای خودت و دین خودت خالصان کردى

دوستانت را تو خالص کرده اى

بهر نفس و دین خود بگزيرده اى

إِذَا خَتَرْتَ لَهُمْ بَعْرِيلَ مَا عِنْدَكَ ، مِنَ النَّعِيمِ الْمُقِيمِ،

آنان که نعمت هاي پايدار و بي زوال خويش را برایشان بر گزيردي،

بر گزيردي بهر آنان لا محال

نعمت پاينده ات را بي زوال

ص: ٦

الَّذِي لَا زَوَالَ لَهُ وَ لَا اضْمِحَلَّ،

در پس عهد و شروطی که به آنان کردی

نیست اضمحلال و نابودی بدان

چونکه باشد آن نعیم جاودان

نعمتی که نیست مر آن را زوال

کم نگردد اصل آن در هیچ حال

بَعْدَ أَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الرُّهْدَ فِي دَرَجَاتِ هَذِهِ الدُّنْيَا الدَّيْنِيَّةِ، وَ زُخْرُفَهَا وَ زِبْرِجَهَا،

با آنان شرط کردی که نسبت به این دنیای فرومایه و زینت ها و نقش و نگارهای آن، بی رغبت بمانند

چونکه بستی شرط با آنان به زهد

تا نباشد در مراتب سر به خود

ترک کن جانا تو این دنیای خوار

سوی زیور ای برادر رو میار

ص: ۷

فَشَرَطُوا لَكَ ذِلِّكَ، وَ عَلِمْتَ مِنْهُمُ الْوَفَاءَ بِهِ، فَقَبِلْتُهُمْ

وَ آنَانِ اين شرط را پذيرفتند و تو اين وفا و پذيرش را قبول کردي

چون پذيرفتند آن شرط و شروط

تو بدانستي که آنان بر عهود

هم وفا دارند و عامل بر عقود

پس پذيرفتی تو انسان را به جود

وَ قَرَبَتُهُمْ، وَ قَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيِّ، وَالثَّنَاءُ الْجَلِيلِيُّ،

و آنان را مقرب در گاه خويش ساختي نام و ياد و مرتبه شان را رفعت و درخشش بخشيدي

پس مقام قرب کردي شان عطا

پيش دادي ياد برتر با ثنا

تا بود ذكر على در روز گار

موجب شکر و ثنای آشکار

وَ أَهْبِطْتَ عَلَيْهِمْ مَلَائِكَكَ،

و ملائک را بر آنان فرود آوردي

هم فرستادي ملائک بر ملا

ص: ۸

از سما بهر حفاظت از بلا

هم نزول هر فرشته رحمت است

آمدن شان بهره مند حکمت است

وَ كَرَّمْتُهُم بِوْحِيْكَ وَ رَفَدْتَهُم بِعِلْمِكَ،

با وجود خویش کرامتشان بخشیدی، با علم خویش،

با نزول وحی کردی سرفراز

باب علمت هم بر آنان گشته باز

این مدینه علم احمد بر علی

تا علی باشد دری بر درگاهی

وَ جَعَلْتُهُم الْذَرِيعَة إِلَيْكَ، وَالْوَسِيلَة إِلَى رِضْوانِكَ،

پیوسته یاورشان شدی و آنان را وسیله ای به سوی خویش و نیل به خشنودی و رضای خویش قرار دادی

ساختی هر یک ذریعه سوی خویش

آن وسیله بهر رضوانی ز پیش

ص: ۹

فَبَعْضُ أَسْكَنْتُهُ جَتَّكَ، إِلَى أَنْ أَخْرَجْتَهُ مِنْهَا،

خدای من! از این اولیاء کسی را در بهشت سکنی دادی

و سپس از آن جا راندی

شخص آدم جای دادی در جنان

چون تخلف کرد راندی شان ز آن مکان

وَ بَعْضُ حَمْلَتُهُ فِي فُلْكِكَ، وَ نَجَّيْتُهُ وَ مَنْ آمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَكِ بِرَحْمَتِكَ،

کسی را سوار بر کشتی ات کردی و به همراهی مؤمنانش نجات بخشیدی، به رحمت خویش

هم فرستادی ملائکه بر ملا

از سما بهر حفاظت از بلا

نوح را بردی به کشتی نجات

از هلاکت رست مومن با برات

وَ بَعْضُ اَتَخَذْتُهُ لِنَفْسِكَ خَلِيلًا،

کسی را به دوستی و رفاقت خویش برگزیدی

سومی را بهر خود کردی خلیل

حق پرستان را به راه تو دلیل

ص: ۱۰

وَ سَأَلَكَ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ، فَأَجَبَهُ وَ جَعَلَتْ ذَلِكَ عَيْنًا،

و او از تو بيان صداقت طلب کرد در میان آیندگان و تو اجابت فرمودی و برتری بخشیدی

چون خلیلت خواست نامی صدق و راست

با اجابت نام نیکویش به پاست

آتش نمرود از بهر خلیل

شد گلستان از عطایت ای جلیل

انبیا در نسل او دادی قرار

چونکه بد شایسته این افتخار

آن چنان در راه حق شد استوار

تا که فرزند آورد بهر نثار

وَ بَعْضُ كَلْمَتَهُ مِنْ شَجَرَهٖ تَكْلِيمًا،

با یکی شان از میان درخت سخن گفتی.

چون به موسی از شجر گفتی کلام

یافت زین نعمت کلیم الله نام

ص: ۱۱

وَ جَعَلْتَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ رَدْءًا وَ وزِيرًا

و برادرش را یاور و وزیرش قرار دادی

گفت هارون در بر موسی وزیر

هم برادر بود هم یار و مشیر

وَ بَعْضُ أَوْلَادَتْ هُ مِنْ غَيْرِ أَبٍ، وَ آتَيْتَهُ الْبَيْنَاتِ، وَ أَيَّدَتْهُ بِرُوحِ الْقُدْسِ

یکی از این ها را بی هیچ پدری آفریدی و به او بیانات بخشیدی و با روح القدس به یاری اش آمدی

بی پدر دادی تو مریم را پسر

معجزی بوده ز خلاق بشر

بیاناتی داد عیسی را مگر

تا نماید خلق بر وی یک نظر

گرو را روح القدس باشد معین

بی شک ارشادش بود همنگ دین

وَ كُلُّ شَرْعَتْ لَهُ شَرِيعَةً، وَ نَهَجَتْ لَهُ مِنْهَاجًا،

و برای هر کدام از اولیائت شریعتی وضع کردی و راه و روشی قرار دادی

هر نبی باشد شریعت را معین

ص: ۱۲

وَ تَحِيرَتْ لَهُ أَوْصِياءَ، مُسْتَحْفِظًا بَعْدَ مُسْتَحْفِظٍ، مِنْ مُدَّهِ إِلَى مُدَّهِ، إِقَامَهُ لِدِينِكَ،

و اوصیائی برگزیدی تا یکی پس از دیگری نگهبان راه تو باشند و در همه زمان ها علم دین تو را افراسته نگاه دارند

برگزیدی اوصیاء باوقار

هر یکی در یک زمان در راس کار

تا بود نوبت به نوبت برقرار

تا بگردد امر دین بر یک قرار

وَ حُجَّةً عَلَى عِبَادِكَ

و راهنمای تردید ناپذیر بندگان تو باشند

حجه خالق به مخلوق خدا

بر صراط مستقیمش رهنما

ص: ۱۳

وَ لِكُلِّا يَرْزُولَ الْحَقُّ عَنْ مَقْرِئٍ وَ يَعْلِبَ الْبَاطِلُ عَلَى أَهْلِهِ،

مبادا که حق از جایگاه خویش فرو بغلتد و باطل بر اهل حق چیرگی بیابد

تا که حق زائل نگردد از محل

صاحب حق نیست مغلوب دغل

وَ لَا يَقُولَ أَحَدٌ لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا مُّنْذِرًا،

مبادا کسی بگوید: اگر برای ما رسول بیم دهنده ای می فرستادی

تا نگوید کس چرا از بهر ما

نافرستادی رسول و رهنما

وَ أَقْمَتَ لَنَا عَلَمًا هادِيًّا، فَتَتَّبَعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذَلَّ وَ نَخْرُى،

و برای ما پرچم هدایت بر می افراشتی، ما دل می دادیم و پیروی می کردیم پیش از آن که خوار و رسوا شویم

پس چرا برپا نداشتی پرچمی

تا بود آیت ز امر محکمی

خواستی انسان نگردد خوار و زار

امر امت را چنین دادی مدار

ص: ۱۴

إِلَى أَنْ اتَّهِيَتِ بِالْأَمْرِ إِلَى حَبِيبِكَ وَنَجِيقِكَ، مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَكَانَ كَمَا اتَّسْجَنَهُ، سَيِّدٌ مَنْ خَلَقَتْهُ

خدايا! در سلسنه پیامبران، کار را با دوست و محظوظ نجیبیت محمد (ص) به پایان بردى و او همچنان که تو می خواستی،
برترین آفریده تو بود

امر ارسال رسول بر بندگان

منتهی با خاتم پیغمبران

جود و احسان بر ابناء بشر

با حبیبت احمد خیر البشر

ختم فرمودی رسالت را به او

هم ز جود خود شفاعت را به او

وَ صَفْ—وَهَ مَنِ اصْطَفَيْتُهُ، وَ أَفْضَلَ مَنِ اجْتَبَيْتُهُ، وَ أَكْرَمَ مَنِ اعْتَمَدْتُهُ،

و برگزیده برگزیدگانت و کریمترین کسی که به او اعتماد کردي

هم صفى هم برترین در احتجاء

بندگان کردنده بر او اقتدا

ز انبیا دادی به او جمله صفات

از طفیلش خلق کردی کائنات

ص: ۱۵

قدَّمْتُهُ عَلَى أَنْبِيَائِكَ، وَ بَعْثَتُهُ إِلَى التَّقَلِيفِينَ مِنْ عِبَادِكَ، وَ أُوْطَأْتُهُ مَشَارِقَكَ وَ مَغَارِبَكَ،

او را بر پیامبرانت رجحان دادی؛ و به سوی تمامی بندگان از جنس و انس برانگیختی؛ و شرق و غرب عالم را در زیر پایش گذاشتی؛

برتری دادی و را بر انبیا

بعث فرمودی به جمله اصفیا

پهنه کردی شرق و غرب ای ذوالجلال

زیر پای احمد نیکو خصال

و سَخَرَتْ لَهُ الْبُرَاقَ

و «براق» را مسخر او کردی

چونکه امر حق بر او شد استوار

بر برآتش کردی آن لحظه سوار

و عَرَجْتَ بِرُوحِهِ إِلَى سَمَايِكَ، وَ أَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا كَانَ وَ مَا يَكُونُ إِلَى اقْضَاءِ خَلْقِكَ،

و روحش را به معراج آسمانت بردي؛ علم بودني ها و شدنی ها تا انتهای خلقت را به او سپردي

پیکر و روحش به سوی آسمان

ص: ۱۶

کرد معراجی در آفاق جهان

شد مقام قاب قوسین وادی اش

کل آگاهی عالم دادی اش

هیچ مجهولی بر او مبهم نماند

بهر حل هیچ مشکل در نماند

ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّغْبِ،

به رعب یاریش کردی

یاریش کردی که با ایجاد ترس

هر گزش فاتح نباشد هیچ کس

و حَفَّتُهُ بِجَبَرَئِيلَ وَ مِيكَائِيلَ، وَالْمُسَوْمِينَ مِنْ مَلَائِكَةِ،

و او را در میان بال های جبرئیل و میکائیل و فرشتگانت گرفتی

پس در آوردی به گردش میکائیل

هم ملازم با ملائک جبرئیل

از برای حفظ جان مصطفی

حلقه ای بستند با اذن خدا

ص: ۱۷

وَ وَعْدَهُ أَنْ تُظْهِرَ دِينَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ، وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

و به او وعده دادی دینش را بر تمام دین ها پیروزی آشکار بیخشی، اگر چه مشرکان نپسندند

وعده کردی بر رسول آخرین

تا کنی دینش مسلط بعد از این

بر همه ادیان عالم در جهان

گر چه بد ناخوش به نزد مشرکان

وَ ذَلِكَ بَعْدَ أَنْ بَوَأْتَهُ مُبَوَّأً صِدْقٍ مِنْ أَهْلِهِ،

و این ها همه پس از آن بود که در خاندان صدق و صفا جایگاهش دادی

چونکه او را شهر مکه خانه شد

خانه اش پاک از بت و بتخانه شد

وَ جَعَلْتَ لَهُ وَ لَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ، لِلَّذِي بِيَنْكَهُ مُبَارَكًا وَ هُدِيًّا لِلْعَالَمِينَ،

و برای او و پیروانش، کعبه را بنیان نهادی؛ اولین خانه ای که در مکه مبارکه برای مردم تأسیس شد و مرکز هدایت جهانیان گردید

هم نخستین خانه زان عالمین

ص: ۱۸

فِيهِ آیَتُ بَيْنَاتٌ مَقَامٌ لِإِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا،

در آن خانه، آیات روشن توست و مقام ابراهیم و هر که بدان ورود باید در امان است

جای ابراهیم آیات مبین

قبله امن و امان مسلمین

وَ قُلْتَ إِنَّمَا يُرِي دُلَّالُهُ لِيُذَهِّبَ عَنْكُمُ الْرُّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ، وَ يُطَهِّرُكُمْ تَطْهِيرًا،

و گفتی: «خداؤند اراده کرده است که هر چه بدی و ناپاکی را از شما اهل بیت دور کند و شما را پاکیزه و منزه گرداند»

وحی فرمودی به قرآن مجید

یا محمد ده به اهلت این نوید

پاک کردم از عطا وجود خویش

جسم و جان جمله را از هر پلید

ص: ۱۹

ثُمَّ جَعْلَتْ أَجْرَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ، مَوَدَّتَهُمْ فِي كِتَابِكَ، فَقُلْتَ: قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا، إِلَّا الْمَوَدَّةُ فِي الْقُربَى
و سپس پاداش محمد (ص) را از مردم، موّدّشان با اهل بیت او قرار دادی و گفتی: «هیچ پاداشی از شما نمی طلبم، مگر موّدت
خویشاوندان».

باز فرمودی به ختم اینجا

مسلمین را گو نخواهم از شما

بر رسالت های خود اجر و بها

جز موّدت بهر خویش و اقربا

وَقَلْتَ: مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ
و گفتی: «این پاداش که من می طلبم، باز به سود شماست»

وحی فرمودی به قرآن کریم

اجر و مزد امت باشد عظیم

وَقَلْتَ: مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ، إِلَّا مَنْ شاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا،
و گفتی: «اجری از شما نمی خواهم جز این که راهی به سوی پروردگار خویش بجویید»

باز فرمودی به قرآن کریم

هر که خواهد ره صراط مستقیم

صفحه ۲۰

راه حب اهل بیت است این طریق

هر که بگزیند جز این نبود رفیق

فَكَانُوا هُمُ السَّيِّلُ إِلَيْكَ، وَالْمُسْلَكُ إِلَى رِضْوَانِكَ،

خدایا! همین اهل بیت راه به سوی تواند و مسیری که منتهی به رضای تو می شود

مزد پیغام آوری کرده ادا

با تو ره یابد به جنات نعیم

فَلَمَّا انْقَضَتْ أَيَّامُهُ، أَقَامَ وَلَيْهُ عَلَى بْنَ أَبِي طَالِبٍ، صَلَواتُكَ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا، هادِيًّا إِذْ كَانَ هُوَ الْمُنْذِرُ، وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادِ،

خدایا! آن گاه که ایام پیامبرت سپری شد، علی ابن ایطالب را به ولایت و انذار و هدایت مردم برگزیدی، درود تو بر این مرد و خاندانشان، آری هر مردمی را رهبری است و علی به فرمان تو و پیامبرت به رهبری ملت اسلام برگزیده شد

چونکه دوران پیمبر شد تمام

در غدیر خم حضور خاص و عام

آن زمان منذر بداده این خبر

ابن عمش افضل خیر البشر

ص: ۲۱

بهر هر جمعیتی هادی بود

هم علی بر شیعیان ناجی بود

فَقَالَ وَالْمَلَأُ أَمَامَهُ: مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلَىٰ مَوْلَاهٍ،

پیامبر در میان انبوه جمعیت فریاد زد: «هر که من مولای اویم، علی مولای اوست

گفت هر کس را منم مولی و یار

بعد من باشد علی در هر دیار

هر که را مولی منم مولی علی است

جانشین احمد است و او ولی است

اللّٰهُمَّ وَالِّي مَنْ وَالاَهُ، وَعَادِ مَنْ عَادَهُ،

خدایا دوست بدار هر که علی را دوست دارد و دشمن بدار هر که با علی دشمنی می کند

بار الها دوستانش دوست دار

دشمنانش را نما تو خوار و زار

۲۲: ص

وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ، وَأَخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ،

یاری کن تو هر آن کس را که به یاری علی بر می خیزد و خوار بگردان هر کس که علی را خوار می خواهد»

هر که را او می شود غم خوار و یار

یاور و یارش تو باش ای کردگار

یا رب آنکس کو بود وی را عدو

خواری اش ده واگذارش بر خود او

وَ قَالَ: مَنْ كُنْتُ أَنَا بِيَهُ فَعَلَى أَمِيرُهُ،

و پیامبرت فرمود: «هر کس من پیامبر او هستم، پس این علی امیر اوست».

گفت هر کس را منم مولا و دوست

ابن عم من علی مولای اوست

/ وَ قَالَ: أَنَا وَ عَلِيٌّ مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ،

و فرمود: «من و علی از یک درختیم

گفت ای مردم من و شیر خدا

یک درختیم و نئیم از هم جدا

ص: ۲۳

وَ سَائِرُ النَّاسِ مِنْ شَجَرٍ شَتَّى،

وَ دِيَگَرُ مَرْدَمَانُ ازْ دَرْخَتِ هَای گُوناگُون»

مردمان اند از درختان دگر

این بود حکم قضا امر قدر

وَ أَحَلَّهُ مَحَلَّ هُرُونَ مِنْ مُوسَى،

وَ پَامْبَرْتُ جَایِگَاهَ عَلَی رَا بَسَان جَایِگَاهَ هَارُونَ درْ كَنَارِ مُوسَى قَرَار داد

همچو موسی را که بد هارون ولی

از برای من وصی باشد علی

فَقَالَ لَهُ: أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَهِ هُرُونَ مِنْ مُوسَى،

و فرمود: «تو برای من به منزله هارونی برای موسی

پس بفرمود آن رسول نامدار

با علی آن جانشن گلعدار

گر بود هارون برادر با کلیم

زین بعد این نسبت برایت ای حمیم

ص: ۲۴

إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي،

جز آن که پس از من پیامبری نیست»

بعد من نبود وصی الا على

بهر ابناء بشر دیگر نبی

وَ زَوْجُهُ ابْنَتُهُ سَيِّدَهُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ،

پیامبرت دختر خویش، بانوی زنان عالم را به ازدواج علی درآورد

دخترش زهرا به امر کرد گار

گشت زوج آن ولی نامدار

وَ أَحَلَّ لَهُ مِنْ مَسْجِدٍ مَا حَلَّ لَهُ،

واز مسجد خویش برایش حلال کرد آن چه را که حلال کرد

هر حلالی بود جایز بر نبی

هم روا بد بر ولی یعنی علی

وَ سَدَ الْأَبْوَابَ إِلَّا بَابَهُ،

و هر دری را جز در خانه علی به سوی مسجد، مسدود کرد

هر در مسجد بر اصحاب دیار

صف: ۲۵

بست الا باب آن والا تبار

ثُمَّ أَوْدَعَهُ عِلْمَهُ وَ حِكْمَتَهُ،

سپس علوم و حکمت های خویش را به او ودیعت داد

علم خویش و حکمتش را آن نبی

یکسره دادی به دامادش علی

اسوه ثانی امین استوار

در کلام حق ولی کردگار

فَقَالَ: أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَ عَلَىٰ بَابِهَا،

و فرمود: «من شهر علم هستم و علی آستانه آن است

پس بفرمود ای گروه حق پرست

شهر علم من علی آن را دراست

فَمَنْ أَرَادَ الْمَدِينَةَ وَالْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا،

هر که طالب ورود به شهر علم و حکمت است باید سر بر آستانه بساید»

شرط وارد گشتن اندر شهر علم

ص: ۲۶

ئۇم قال: ئۆتَّ أَخِي وَ وَصِيَّيِّ وَ وَارِثِي،

سپس به علی فرمود: «تو براذر منی! تو جانشین منی! تو وارث منی!

دست او بگرفت و فرمود این سخن

هر دو يك روحيم اندر دو بدن

چون اخوت در مسلمانی بود

پس علی تسلیم رحمانی بود

هم سزاوار و صایت باشد او

وارث علم و امامت باشد او

لَحْمُكَ مِنْ لَحْمِي، وَ دَمُكَ مِنْ دَمِي، وَ سِلْمُكَ سِلْمِي، وَ حَرْبُكَ حَرْبِي،

گوشت تو، گوشت من است و خون تو خون من! صلح تو صلح من است و جنگ تو، جنگ من

گوشت و خون تو همانند من است

صلح و جنگ هر دو از پند من است

وَإِلَيْمَانُ مُخَالِطٌ لَّحْمَكَ وَدَمَكَ كَمَا خَالَطَ لَحْمِي وَدَمِي،

ایمان، آمیخته با گوشت و خون توست، همچنان که با گوشت و خون من آمیخته است

گفت پیغمبر که ایمان بر خدا

کی توان شد از شه مردان جدا

گوشت و خون ما به هم آمیخته است

و اندر آن نور الهی ریخته است

وَأَنْتَ غَدَأَ عَلَى الْحَوْضِ خَلِيفَتِي،

و تو فردا در کنار حوض کوثر، نماینده منی،

روز محشر ساقی کوثر علی است

جای من بر مومنین رهبر علی است

وَأَنْتَ تَقْضِي دِينِي، وَتُنْجِزُ عِدَاتِي،

دیون من را تو می پردازی و وعده های من را تو وفا می کنی

دین من را می کنی جمله ادا

وعده هایم را تو بنمائی وفا

ص: ۲۸

وَ شِيَعْتُكَ عَلَى مَنَابِرِ مِنْ نُورٍ، مُبَيِّضَهُ وُجُوهُهُمْ حَوْلَى فِي الْجَنَّهِ، وَ هُمْ جِيرَانِي،

شیعیان تو، رو سفیدان قیامت اند که در اطراف من و همسایگی من بر منبرهایی از نور تکیه می زند؛

شیعیانت روی منبرهای نور

لحظهه ای از من نمی گردند دور

وَ لَوْلَا أَنْتَ يَا عَلِيٌّ لَمْ يُعْرَفِ الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِي،

یا علی! اگر تو نبودی، مؤمنان پس از من شناخته نمی شدند»

گر نبودی بعد من همچون علی

مومن از کافر نمی شد منجلی

وَ كَانَ بَعْدَهُ هُدَى مِنَ الضَّلَالِ، وَ نُورًا مِنَ الْعَمَى،

آری خدای من! علی پس از پیامبرت تنها معیار تشخیص حق از باطل بود، هدایت از گمراهی و نور از ظلمت.

عارف راه هدایت از ضلال

فارق نقص است از راه کمال

۲۹: ص

وَ حَبْلَ اللَّهِ الْمُتَّيْنَ، وَ صِرَاطُهُ الْمُسْتَقِيمَ،

او ریسمان محکم خدا بود و صراط مستقیم او

رشته مستحکم و حبل متین

نیست جز راه حق و دین میین

لَا يُسْبِقُ بَقَرَابَةٍ فِي رَحِمٍ، وَ لَا يُسْبِقَهُ فِي دِينٍ،

هیچ کس در خویشی و نزدیکی با پیامبر بر او سبقت نگرفت، هیچ کس در سابقه دینداری از او پیش نیفتاد

در نسب نبود از او نزدیکتر

نیست در دین سبقتی زو پیشتر

در قربت ابن عم و صهر اوست

یار پیغمبر به صبح و ظهر اوست

وَ لَا يُلْحَقُ فِي مَنْفَبَيْهِ مِنْ مَنَاقِبِهِ، يَحْذُو حَذْوَ الرَّسُولِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا،

و هیچ کس در فضایل و مناقب به پای او نرسید، پا، جای پای پیامبر می گذاشت

مثل او در منقبت نبود بدیل

حدو او باشد رسول بی بدیل

رحمت حق بر رسول و آل او

ص: ۳۰

دور بادا رنج از احوال او

وَيُقَاتِلُ عَلَى التَّأْوِيلِ،

و پای اصول قرآن می جنگید. درود خدا بر او و پیامبر و خاندانشان

در قبال انحراف از راه دین

بهر تاویلش به احکام مبین

می بجنگید آن ولی مومنین

چونکه بودی همچو پیغمبر امین

وَلَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَهُ لِائِمٍ،

در مسیر خدا سرزنش کنندگان را به چیزی نمی گرفت

گر که دشمن سرزنش کردی و را

سرزنش مدح است در راه خدا

قَذَّدَ وَتَرَفِيهِ صَنَادِيدَ الْعَرَبِ، وَقَتَلَ أَبْطَالَهُمْ، وَنَاوَشَ ذُؤْبَانَهُمْ،

راه دلاوران عرب را در مقابل پیامبر برید. قهرمانانشان را کشت و گرگ هایشان را به بند کشید

در ره حق خون گردن کش بریخت

ص: ۳۱

رشته ابطال را از هم گسیخت

گرگهای گله کفار دین

گشت نابود از وصی اولین

فَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقَادًا، بَذْرِيَّةً وَ خَيْرِيَّةً وَ حُنَيْتِيَّةً وَ غَيْرَهُنَّ،

و بر دل هایشان داغ کینه بدر و خیر و حنین گذاشت.

راه حق را پیشوا و رهنما

هم مبایشد لحظه ای از ما جدا

مرد اول او به دین حق قبول

نیست او را مثل و مانند شما

بهر حفظ دین حق، او بارها

سر به کف آمده دار بقا

کرده قلع و قمع کفار عرب

مجری دستور حق از ابتدا

غزوه بدر و حنین و خیرش

زین شجاعت تاج عزت را سزا

ص: ۳۲

فَأَضَبَّتْ عَلَى عَدَاوَتِهِ، وَ أَكَبَّتْ عَلَى مُنابَذَتِهِ،

با او از در عداوت در آمدند و بنای مخالفت گذاشتند

مرتدان را کینه در دل شد شدید

خصم او گشتند و دشمن شد پدید

حَتَّى قَتَلَ النَّاكِثِينَ وَ الْقَاسِطِينَ وَ الْمَارِقِينَ

تا این که پیمان شکنان را کشت، پوزه جباران را به خاک مالید و ستمگران و خروج کنندگان از دین را به قتل رسانید.

ناکثین پیمان شکن بودند نیز

قاسطین با حق بدنده اندر ستیز

مارقین خارج ز دین در نهر وان

دشمن اسلام و یار مرتدان

بر ولی اش فته ها انگیختند

حق و باطل را به هم آمیختند

وَ لَمَّا قَضَى نَجْبَهُ، وَ قَتَلَهُ أَشْقَى الْآخِرِينَ، يَتَّبِعُ أَشْقَى الْأَوَّلِينَ،

وقتی اجل او سرآمد و به دست شقی ترین مردم روزگار، به شهادت رسید،

چون علی آن هر سه را در هم شکست

دوره عمرش به ظاهر در گذشت

ص: ۳۳

تا به همدستی اشقی الآخرين

خون پاکش ریخت ناحق بر زمین

پیروی بنمود ز اشقی الاولین

ناقه پی کن بود و از اعدای دین

لَمْ يُنْتَلِ أَمْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، فِي الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِينَ،

دیگر امر پیامبر (ص) اطاعت نشد؛ آن چه او درباره رهبران پس از خویش گفته بود به فراموشی سپرده شد.

آن سفارش ها که کردی مصطفی

از برای نیکویی بر اقربا

جمله را کردی فراموش از جفا

گشته منکر ز ابتدا تا انتها

وَالْأَمَّهُ مُصِرَّهُ عَلَى مَقْتِهِ، مُجْتَمِعَهُ عَلَى قَطْيَعِهِ رَحِمَهُ، وَ إِقْصَاءِ وُلْدِهِ،

اکثریت مردم بر دشمنی با هدایتگران خویش پای فشرده اند و علیه خویشی و خویشاوندان پیامبر متعدد شدند،

متخد بر غصب حق اعداء دین

با کمال دشمنی و غدر و کین

بهر قتل نسل خیر الانبيا

ص: ۳۴

متفق گشتند جمله اشقيا

إِلَّا الْقَلِيلُ مِنْ وَفِي لِرِعَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ، فَقُتِلَ مَنْ قُتِلَ، وَ سُبِّي مَنْ سُبِّي، وَ أُفْصِي مَنْ أُفْصِي،

مگر عده کمی از مردم که وفادار ماندند و حق اولاد رسول را رعایت کردند تا آن که به ظلم ستمکاران، گروهی کشته و جمعی اسیر و دور از وطن شدند،

حاميان کاندک بدنند اندر وفا

يا شدی تبعید يا گشتی فنا

جمع دیگر شد اسیر خصم دون

اين روش نبود روا بر اوليا

وَ جَرَى الْقَضَاءُ لَهُمْ بِمَا يُرِجِى لَهُ حُسْنُ الْمَثُوبَةِ،

و تقدیرها آن چنان بر اهل بيت جاري شد که به نیک ترین پاداش ها دست بیابند،

حاميان مشمول الطاف حق اند

چون طرفدار ولی مطلق اند

زين سبب دارند اميد از خدا

اجر نیکو آنچه جاري شد قضا

ص: ۳۵

إِذْ كَانَتِ الْأَرْضُ لِلَّهِ، يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ، وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ،

چرا که: زمین از آن خدادست و آن را به هر که بخواهد از بندگان خویش می سپارد و عاقبت از آن پرهیزگاران است.

چون زمین باشد از الله احد

هر که را خواهد خدا ارشش دهد

وارثانش بندگان نیک کار

متقین را باع جنت چشمeh سار

وَسُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمْفُعُولًا، وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَهُوَ الْغَرِيزُ الْحَكِيمُ،

منزه است پروردگار ما، وعده او حتمی است و خلاف نمی پذیرد و او عزیز و حکیم است ...

پاک رب ما على العرش العظيم

وعده فرمودی به قرآن کریم

چون نمی باشد نویدش دشمنی

وعده اش باشد مسلم کردنی

او خداوندی است رحمان و رحیم

هم عزیز است و حکیم است و علیم

ص: ۳۶

فَعَلِيٌّ الْأَطَابِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَ عَلَى، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَ آلِهِمَا،

بر این پاک طیتان از اهل بیت، بر این گلهای بی نظیر باستان پیامبر،

پس بیائید ای گروه شیعیان

اهل بیت پاک را ای حامیان

اهل بیتی که خدا فرمود است

بر محمد هم علی رحمت عیان

فَلِيَئِكِ الْبَاكُونَ، وَ إِيَاهُمْ

گریه کنند گان باید بگریند،

بر مصیبت های آنان روز و شب

اشک ریزان با هزاران سوز و تب

لَمْ يَنْدِبِ النَّادِبُونَ، وَ لِمِثْلِهِمْ فَلَتَذَرِفِ الدُّمُوعُ ،

ناله کنند گان باید ضجه سر دهنده، اشک ها باید روان شوند،

نادبوون بس ناله و افغان کنند

یاد مظلومی مظلومان کنند

شیون و زاری و چشم اشکبار

دیده خون، دل غرق ماتم، بیقرار

وَلِيُصْرُخُ الصَّارِخُونَ، وَ يَضِجَّ الضَّاجُونَ، وَ يَعِجَّ الْعَاجُونَ

فریاد ها باید به آسمان پر کشند، ضجه ها باید زمین را بشکافند، مویه ها باید در گوش روزگار بپیچند، صیحه ها باید فلک را بسوزانند.

صارخون فریاد از دل بر کنند

لعت حق بر جفا کاران کنند

بانگ می دارند با زاری و آه

که کجايند رهبران دين ما

أَيْنَ الْحَسَنُ أَيْنَ الْحُسَيْنُ؟ أَيْنَ أَبْنَاءُ الْحُسَيْنِ؟ صَالِحٌ بَعْدَ صَالِحٍ، وَ صَادِقٌ بَعْدَ صَادِقٍ،

کجاست حسن؟ کجاست حسین؟ کجاست فرزندان حسین؟! که شایسه ای بودند در پی شایسته ای، راست گفتاری در پی درست کرداری،

کو حسن آن سید اهل جنان

کو حسین آن سرور آزادگان

زادگان صادق میر عرب

صالحان و صادقان در نزد رب

آن حسین کو حق پرستی زنده کرد

رادمردی در جهان پاینده کرد

зор و زر را او ز قدرت بنده کرد

دین حق با بذل جان تابنده کرد

با نثار مال و جان و یاوران

زنده کرد را دمدمدی در جهان

ظالمان را کرد منفور زمان

تا ابد نام حسین شد جاودان

أَيْنَ السَّبِيلُ بَعْدَ السَّبِيلِ؟ أَيْنَ الْخَيْرُ بَعْدَ الْخَيْرِ؟

راهی از پس راهی و مشعلی به دنبال مشعلی، پرچم هدایتی در امتداد رایتی و برگزیده ای به تبع برگزیده ای.

در کجايند رهبران راه دين

آن بزرگان نکونام گزین

أَيْنَ الشُّمُوسُ الطَّالِعُهُ؟ أَيْنَ الْأَقْمَارُ الْمُنِيرُهُ؟ أَيْنَ الْأَنْجُمُ الزَّاهِرُهُ؟

کجايند آن خورشید های تابان؟ کجايند آن ماه های درخشان؟ کجايند آن ستارگان شکوفان؟

در کجايند شمس و اقمار منير

اختران نورافشان كثير

ص: ۳۹

أَيْنَ أَعْلَامُ الدِّينِ، وَقَوَاعِدُ الْعِلْمِ؟

کجايند پرچم های دین و ستون های علم؟

کو کجا هستند آن آیات دین

رهبران دین حق و متقین

گو کجايند پایه های دین حق

هر یکی از دیگری برده سبق

أَيْنَ بَقِيَّةُ اللَّهِ الَّتِي لَا تَخْلُوا مِنَ الْعِتْرَةِ الْهَادِيَّةِ؟

کجاست آن بقیت خداوند که از عترت رهنما تهی نمی گردد؟

ماندگار لطف ایزد در جهان

آنکه با فرمان خالق شد نهان

گر چه در ظاهر نهان از دید ماست

لیک در باطن عیان در چشمهاست

در کجا باشد شه کون و مکان

قطب عالم حضرت صاحب زمان

آنکه از نسل رسول مرسل است

زاده مولا علی و رهبر است

ص: ۴۰

أَيْنَ الْمُعَدُّ لِقَطْعٍ دَابِرُ الظَّلَمَهِ؟

کجاست آن مهیای انداختن نسل ستمگران؟

بهر قطع ریشه استمگران

هست پیوسته مهیا در جهان

أَيْنَ الْمُنْتَظَرُ لِإِقَامَهِ الْأَمْمَتِ وَالْعَوَاجِ؟

کجاست آن محظوظ آمدنی که کثیرها را سامان بخشد و کاستی ها را جبران می کند؟

قائم آل محمد در کجاست

آنکه عالم از وجود او به پاست

منتظر تا ضعف و شک و اختلاف

برطرف سازد به کلی انحراف

أَيْنَ الْمُرْتَجَى لِإِزَالَهِ الْجُورِ وَالْعَدْوَانِ؟

کجاست آن فجر سرزدنی، آن خورشید درخشیدنی، آن امید آمدنی که ظلمت یلدای ستمگران را پایان می بخشد.

محو سازد جور و عدوان در زمین

عدل باشد ضامن دنیا و دین

مر ضعیفان را پناه و یار اوست

ص: ۴۱

دین حق را یاور و غم خوار اوست

أَيْنَ الْمُدَّحْرُ لِتَجْدِيدِ الْفَرَائِضِ وَالسُّنَّةِ؟

کجاست آن ذخیره ای که فریضه ها و سنت های خداوند را باز می نمایاند؟

آنکه کرد او را ذخیره روز گار

تا کند احکام دین را آشکار

أَيْنَ الْمُتَخَيِّرُ لِإِعَادَةِ الْمِلَّةِ وَالشَّرِيعَةِ؟ أَيْنَ الْمُؤَمَّلُ لِإِحْيَا الْكِتَابِ وَ حُدُودِهِ؟

کجاست آن برگزیده ای که دین و شریعت را باز می گرداند؟ کجاست آن آرزوی برآمدنی که قرآن و حدود را زنده می کند؟

آنکه را حق داده قدرت اینچنین

باز گرداند ز نو احکام دین

آرزو داریم آیات مبین

زنده گردد یک زمان در این زمین

ص: ۴۲

أَيْنَ مُحْيِي مَعَالِمِ الدِّينِ وَ أَهْلِهِ؟ أَيْنَ قَاصِمُ شَوَّكِ الْمُعْتَدِينَ؟

کجاست آن حیات بخش نشانه های شریعت و اصحاب دین؟ کجاست آن شکننده شوکت متجاوزان؟

آنکه باشد زنده کن آثار دین

در کجاست تا بشکند نیروی کین

أَيْنَ هَادِمُ أَبْيَهِ السُّرْكِ وَالنَّفَاقِ؟ أَيْنَ مُبِيدُ أَهْلِ الْفُسُوقِ وَالْعِصْيَانِ وَالطُّغْيَانِ؟

کجاست آن ویران کننده بناهای شرک و نفاق؟ کجاست آن بنیان کن اصحاب فسق و فجور و عصيان و طغيان؟

در کجا باشد براندازد بنا

شرک و کفر و سرکشی، ظلم و گناه

أَيْنَ حَاصِدُ فُرُوعِ الْغَيِّ وَالشُّفَاقِ؟ أَيْنَ طَامِسُ آثَارِ الرَّبْعَ وَالْأَهْوَاءِ؟

کجاست آن که شاخه های گمراهی و تفرقه را درو می کند؟ کجاست محو کننده جای پای گمراهی و هوای پرستی؟

برکننده ی شاخه های اختلاف

هم ضلالت ها و گفتار خلاف

ص: ۴۳

أَيْنَ قاطِعٌ حبائِلِ الْكِذْبِ وَالْإِفْرَاءِ؟ أَيْنَ مُبِيدُ الْعُتَاهِ وَالْمَرَدَهِ؟

کجاست آن که ریسمان های دروغ و افترا را قطع می کند؟ کجاست آن که متکبران و متمردان را به خاک سیاه نیستی می نشاند؟

قطع سازد بند کذب و افترا

هم کند گردن کشان خوار و فنا

همچنین با دست او استمگران

نیست گردند و بماند نام شان

أَيْنَ مُسْتَأْصِلُ أَهْلِ الْعِنَادِ وَالْتَّضْلِيلِ وَالْإِلْحَادِ؟

کجاست آن که ریشه های اهل عناد و گمراهی و کفر را از خاک هستی می کند؟

آنکه بیچاره کند اهل عناد

از مضل و ملحد و جمعی عباد

أَيْنَ مُعْرُّ الْأَوْلِيَاءِ، وَ مُذِلُّ الْأَعْدَاءِ؟

کجاست آن عزت بخش یاران و خوار کتنده دشمنان؟

آنکه عزت می دهد محظوب را

پس به ذلت می کشد مغضوب را

ص: ۴۴

أَيْنَ جامِعُ الْكَلِمَهِ عَلَى التَّقْوَىٰ؟ أَيْنَ بَابُ اللَّهِ الَّذِي مِنْهُ يُؤْتَىٰ؟

کجاست آن که همه را حول محور تقوا جمع می کند؟ کجاست آن دروازه خداوندی که ورود از آن میسر می شود؟

گفتگو را کرده در تقوا تمام

باب حق باشد برای خاص و عام

أَيْنَ وَجْهُ اللَّهِ الَّذِي إِلَيْهِ يَتَوَجَّهُ الْأَوْلَاءُ؟

کجاست آن جمال وجه الهی که اولیاء بدان روی می کنند؟

آن وجیه الله که با یاران مدام

فکرشان معطوف در هر صبح و شام

از وجودش شد زمین آراسته

الفت اهل رضا را خواسته

أَيْنَ السَّبَبُ الْمُتَّصِلُ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ؟

کجاست آن راه میان زمین و آسمان؟ آن پیوند میان فرش و عرش؟

این زمین و آسمان پیوسته زوست

دین حق پرتوش پیرسته زوست

رابط بین زمین و آسمان

ص: ۴۵

کو که آرد آنچه هست اندر زمان

أَيْنَ صَاحِبُ يَوْمِ الْفَتْحِ وَ نَاسِرُ رَأْيِهِ الْهُدَى؟

کجاست آن علمدار هدایت و صاحب لوای روز فتح؟

صاحب روز ظفر این دم کجاست

ناصب و بر پا کن پرچم کجاست

أَيْنَ مُؤَلِّفُ شَمْلِ الصَّلَاحِ وَالرِّضَا؟

کجاست آن وحدت بخش مصلحت های پراکنده و رضایت های از هم گسیخته؟

مصلح حال پریشان ها کجاست

مرهم دل خسته انسانها کجاست

أَيْنَ الطَّالِبُ بِذُحُولِ الْأَنْبِيَاءِ وَ أَبْنَاءِ الْأَنْبِيَاءِ؟

کجاست آن متقم ستم های بر پیامبران و پیامبرزادگان؟

طالب خون رسولان در کجاست

دادخواه ظلم بر آنان کجاست

ص: ۴۶

أَيْنَ الطَّالِبُ بِدَمِ الْمُقْتُولِ بِكَرْبَلَاءَ؟

كجاست آن خونخواه کشته کربلا؟

زاده پیغمبر و میر عرب

در کجا باشد که بنماید طلب

خون پاک کشتگاه کربلا

جان نشاران، تشهه کامان ولا

أَيْنَ الْمَنْصُورُ عَلَى مَنِ اعْتَدَى عَلَيْهِ وَافْتَرَى؟

كجاست آن یاور پیروزمند محاکومان و ستمدیدگان و تکذیب شدگان؟

در قبال اتهام دشمنان

ناصر او خالق هر دو جهان

أَيْنَ الْمُضْطَرُ الَّذِي يُجَابُ إِذَا دَعَى؟ أَيْنَ صَدْرُ الْخَلَائِقِ ذُوالِبِرِّ وَالْتَّقْوَى؟

كجاست آن مضطري که هر گاه دست به دعا بردارد، میوه احبابت می چیند؟ کجاست آن صدر نشین کوی آفرینش؟ آن خوبی مجسم؟ آن تقوای محض؟

داعی الله بر بیچارگان

تاج سر بر بهترین بندگان

ص: ٤٧

چون نماید تو دعا مقبول حق

بر و تقوا برترین اوصاف خلق

أَيْنَ ابْنُ النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى؟ وَابْنُ عَلَى الْمُرْتَضَى؟ وَابْنُ خَدِيجَةَ الْغَرَاءِ؟ وَابْنُ فَاطِمَةَ الْكُبْرَى؟

کجاست فرزند پیامبر مصطفی؟ کجاست فرزند علی مرتضی؟ کجاست فرزند خدیجه غراء؟ کجاست فرزند فاطمه کبری؟

او که پور مصطفی باشد یقین

نسل آل مرتضی باشد یقین

جده اش باشد خدیجه اینچنین

فاطمه خیر النساء نازنین

نور چشم خاتم پیغمبران

بارالها کی شود بر ما عیان

بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي وَنَفْسِي لَكَ الْوِقَاءُ وَالْحِمَى،

پدر و مادرم به فدایت و جانم سپر بلایت!

هم پدر هم مادرم قربان تو

ای همه جانها بلا گردان تو

ص: ۴۸

يَابْنُ السَّادِهِ الْمُقْرَبِينَ، يَابْنُ النُّجَباءِ الْأَكْرَمِينَ،

ای فرزند سروران مقرّب! این فرزند کریمان مهذب!

ای پسر ای صدر سادات جلیل

نسل تو باشد ز مردان اصیل

يَابْنُ الْهُدَاءِ الْمُهَدِّبِينَ، يَابْنُ الْخَيْرِ الْمُهَدِّبِينَ

ای فرزند رهبران ره یافته! ای فرزند برگزیدگان پیراسته!

ای پسر بر هادیان نیک رو

زاده خیر البشر آن نیک خو

يَابْنُ الْغُطَارِفِ الْأَنْجَيْنَ، يَابْنُ الْأَطَائِبِ الْمُطَهَّرِينَ،

ای فرزند را دمردان فتوت پیشه! ای فرزند پاک مردان آراسته!

پور بخشندۀ ترین بخشندگان

پاکتر فرزند از آزادگان

گرچه پاکی وه بزرگی در مهان

نیست کامل وصف تو با صد زبان

ص: ۴۹

يَابْنُ الْخَضَارِ مِهِ الْمُتَّبِجِينَ، يَابْنَ الْقَمَاقِمِهِ الْأَكْرَمِينَ،

ای فرزند اقیانوس های سرشار از وجود و نجابت! ای فرزند دریاهای بخشش و کرامت!

ای پسر فرزند جودی و سخا

وصف تو برتر بود از شان ما

يَابْنَ الْبَدْوِرِ الْمُنْيَرِهِ، يَابْنَ السُّرْجِ الْمُضِيَّهِ،

ای فرزند ماه های روشن و تمام! ای فرزند چراغ های تابان!

زاده اقمار نورانی و پاک

ای ز انوارت جهانی تابناک

چون نماید او دعا بر مضطربی

حق نماید استجابت، یاوری

يَابْنَ الشَّهْبِ التَّابِقِهِ، يَابْنَ الْأَنْجُمِ الزَّاهِرِهِ،

ای فرزند شهابهای درخشنان! ای فرزند ستارگان شکوفان!

چون شهاب ثاقب آن اجداد پاک

اختران روشن اندر روی خاک

تو شهاب نافذی در هر زمن

ص: ۵۰

یَابْنُ السُّبْلِ الْوَاضِحِ، يَابْنُ الْأَعْلَامِ الْلَّائِحِ،

ای فرزند راه های آشکار و عیان! ای فرزند آیه های روشن و روان!

زاده ره های روشن ای پسر

هم نشانی وز نشانهای پدر

یَابْنُ الْعُلُومِ الْكَامِلِهِ، يَابْنُ السُّنَنِ الْمَسْهُورَهِ،

ای فرزند دانش های کامل! ای فرزند آیین های مشهور!

ای تو فرزند علوم کامله

سنت معروف و عدل عامله

یَابْنُ الْمَعَالِمِ الْمُأْثُورَهِ، يَابْنُ الْمُعْجَزَاتِ الْمَوْجُودَهِ، يَابْنُ الدَّلَائِلِ الْمَسْهُورَهِ،

ای فرزند نشانه های بین! ای فرزند معجزات موجود! ای فرزند دلایل مشهود!

زاده آثار ایمان در معاک

نامده ماننده وی در روی خاک

زاده اعجاز موجوده کجاست

جاری احکام قرآن بهر ماست

پیرو کیش امیر مومنان

این زمان غائب بود اندر جهان

يَابْنَ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ، يَابْنَ التَّبَآءِ الْعَظِيمِ، يَابْنَ مَنْ هُوَ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَى اللَّهِ عَلَى حَكِيمٍ،

ای فرزند صراط مستقیم! ای فرزند آن خبر خطیر!

آن معرف بر صراط مستقیم

آنکه باشد ابن اخبار عظیم

عالی و اعلى به نزد آن حکیم

هست اندر لوح محفوظ کریم

يَابْنَ الْأَيَاتِ وَالْبَيِّنَاتِ، يَابْنَ الدَّلَائِلِ الظَّاهِرَاتِ،

ای فرزند آن که به صراحة ام الكتاب، نزد خداوند علی حکیم است.

هم نشان های روشن را ولد

مظہر و برہان به الله صمد

ص: ۵۲

يَابْنُ الْبَرَاهِينِ الْوَاضِحَاتِ الْبَاهِرَاتِ، يَابْنُ الْحَجَجِ الْبَالِغَاتِ،

ای فرزند حجت های تام و تمام! ای فرزند نعمت های کامل!

زاده برهان واضح مهدی است

حجت حق شاه ناصح مهدی است

يَابْنُ النَّعْمِ السَّابِغَاتِ، يَابْنُ طَهِ وَالْمُحَكَّمَاتِ، يَابْنُ يَسِ وَالذَّارِيَاتِ، يَابْنُ الطُّورِ وَالْعَادِيَاتِ،

ای فرزند طه و محکمات! ای فرزند «یس و الذاریات»!

نعمت ریزان حق بر مومنان

برترین نعمت ز انعام جهان

زاده یاسین و طور و ساغفات

زاده طه و هم والعادیات

صاحب حجت ولی کائنات

زاده هم بر محکمات و بینات

ص: ۵۳

يَا بَنْ مَنْ دَنِي فَتَدَلَّى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَذْنِي، دُنُوًا وَاقْتِرَابًا مِنَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى،

ای فرزند «طور و العادیات»!

ای فرزند آن که در شب معراج به خداوند علی اعلی نزدیک شد و آن قدر تقرب یافت که فاصله اش با محظوظ به قدر دو سوی یک کمان رسید و نزدیکتر. کاش می دانستم که جای تو کجاست؟

آن پیمبر که بدی خیر البشر

هم بر آن والا گهر بودی پدر

در مقام قرب حق والا مقام

قدرت قوسین یا که کمتر در مقام

لَيْتَ شِعْرِي أَئِنِ اسْتَقَرَتْ بِكَ التَّوِي،

ای فرزند «طور و العادیات»!

کاش می دانستم که هجران تو را

در کجا بنموده از ماها جدا

کی وجود خود نمائی آشکار

ای که هستی خاتم هشت و چهار

ص: ۵۴

بَلْ أَيْ أَرْضٍ تُقْلِكَ أَوْ ثَرِي، أَبْرَضْوَى أَوْ غَيْرِهَا أَمْ ذَى طُوى؛

کاش می دانستم که کدامین زمین! کدامین خاک! جای پای توست. آیا تو در کوه رضوی هستی یا جای دیگر؟ تو در «ذی طوی» هستی یا جای دیگر. تو کجا یعنی عزیز دل!؟

در کدامین سرزمین ماوی تو را

در چه کوه و دشت داری تو سرا

ام به رضوانی و یا در غیرها

یا به خاک دیگری یا ذی طوی

عَزِيزٌ عَالَى أَنْ أَرَى الْخَلْقَ وَلَا تُرِى، وَلَا أَشْمَعُ لَكَ حَسِيسًا وَلَا نَجْوَى،

چه سخت است بر من که همه را ببینم جز تو. چه دشوار است بر من که هیچ ترّنمی و صدای نجوایی از تو نشنوم

سخت باشد بر من آزرده جان

که ببینم خلق را روز و شبان

هم نبینم حجت حق را عیان

شنوم از تو صدایت را نهان

ص: ۵۵

عَزِيزٌ عَلَى أَنْ تُحِيطَ بِكَ دُونَى الْبَلْوَى، وَلَا يَنْأِلُكَ مِنْيَ ضَجِيجٌ وَلَا شَكْوَى

چه شکننده است برای من که غمی تو را، و نه من را، بیازارد، اندوهی تو را، و نه من را احاطه کند و صدای من، هیچ به تو نرسد و فریاد و شکوای من به گوش تو آشنا نگردد.

سخت می آید مرا این ماجرا

از پناه و ملجا ام باشم جدا

نیستم قادر به سمع آن جناب

بر رسانم ناله ها و شکوه ها

بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مُغَيِّبٍ لَمْ يَخْلُ مِنَّا،

جانم فدای تو! ای غایبی که ظهور به تو معنا می شود

جان فدای آنکه دائم بین ماست

روی ما هش غائب از این دیده هاست

بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نازِحٍ مَا نَزَحَ عَنَّا،

و وجود از تو تجسم می یابد و ... دل های ما هماره آکنده از حضور حیات بخش توست!

جان فدای آنکه تو از ما و ما

ظاهرا دوریم از هم سالها

ص: ۵۶

بِنَفْسِي أَنْتَ أُمِّيَّهُ شائِقٍ يَتَمَّنِي، مِنْ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَهُ ذَكَرًا فَحَتَّا

جانم فدای تو! ای والاترین آرزوی هر مشتاق! ای برترین تمای هر مؤمن!

جان فدای آنکه مشتاقان او

از زنان پاک و مردان نکو

در فراقش جملگی در های و هوی

جز به دیدارش ندارند آرزو

بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ عَقِيدٍ عِزٌّ لَا يُسامِي

ای گره خورده با کرامتی بی مثال!

جان فدای تو که صاحب عزتی

معدن جود و سخا و نصرتی

بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ أَثِيلٍ مَجِدٍ لَا يُجَارِي

جانم فدای تو ای درخت شکوهمند بی رقیب!

جان به قربانت که اشرف در شرف

اعز از تو کس نباشد در هدف

ص: ۵۷

بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ تِلَادِنِعَمٍ لَا تُضاهِي

جانم فدای تو ای سلاله نعمت بی همتا! ای نسل نیکی ماندگار! ای فرزند زیبایی ازلی!

جان به قربانت که باشب نعمتی

در جهان نبود مثالت رحمتی

بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَصِيفِ شَرَفٍ لَا يُساوِي

جانم فدای تو ای نمیه نابرابر شرف و افتخار!

جان به قربانت که در عدل و شرف

کی تواند شد کسی چون تو خلف

إِلَى مَتِّي أَحَارُ فِيكَ يَا مَوْلَايَ

ای عزیز دل! ای آقای من! محبوب من! تا کی در وجود تو حیران بمانم؟

از فراقت تا به کی ای سورورم

در تحریر باشم ای تاج سرم

ص: ۵۸

وَ إِلَى مَتَى، وَ أَى خَطَابٍ أَصِفُّ فِيكَ وَ أَى نَجْوَى

بَا كَدَامِين زِبَان تو را بخوانم؟ با وسعت كدامين دل به تو عشق بورزم؟ با دست هاي كدامين نجوا به شاخسار عنایت تو
بياویزم؟

اين زبان الکن ز توصیفت مدام

من چگونه راز گويم صبح و شام

عَزِيزٌ عَلَى أَنْ أُجَابَ دُونَكَ وَ أَنَاغِي

چه سخت است بر من که صداهای دیگران در دهليزهای گوشم بيچد، اما از آوای دل انگيز تو محروم بمانم، شنیدن هر نوایی
جز پاسخ تو و جز کلام اجابت تو، بر من گران و شکننده است.

سخت باشد گفتگو با غير تو

يا سروden غير ذكر خير تو

من که با نرمی سخن گويم همی

از چه رو نتوانيم پاسخ دهی

عَزِيزٌ عَلَى أَنْ أَبْكِيَكَ وَ يَخْذُلَكَ الْوَرَى

چه طاقت سوز است که خلائق دست از ياري ات بدارند و من تنها گريستان را بتوانم.

من به هجرانت بگريم زار زار

بی خبر مردم، زيادت ای نگار

عَزِيزٌ عَلَى أَنْ يَجْرِي عَلَيْكَ دُونَهُمْ مَا جَرِي

چه مشکل است که بینم آن چه دیگران را سزاست، به تو می گذرد.

سخت می باشد که بینم بگذرد

بر تو احوالی که بر کس نگذرد

هَلْ مِنْ مُعِينٍ فَاطِيلٍ مَعَهُ الْعَوَيلَ وَالْبَكَاءُ؟

آیا کسی هست که با من همناله شود؟ آیا کسی هست که من اشکهایم را با گریه هایش پیوند بزنم؟

کاش بودی یاوری تا سر دهیم

ناله طولانی از غم تا رهیم

هَلْ مِنْ جَزْوٍ فَأَسَاعِدَ جَزَعَهُ إِذَا خَلَ؟

آیا کسی هست که من غریبانه سر بر شانه هایش بگذارم و های های بگیریم؟

هست بی تابی که در حال جزع

من کنم با وی کمک اندر فرع

ص: ۶۰

هَلْ قَدِيْثٌ عَيْنُ فَسَاعَدَتْهَا عَيْنِي عَلَى الْقَدْيِ؟

آیا شعله هیچ چشمی همزبان اشک های من خواهد شد، آیا مویه های من در این برهوت غربت طنین همراهی خواهد یافت؟

چشم گریانی بود تا چشم من

گردد اندر گریه با وی هم قرن

هَلْ إِلَيْكَ يَابْنَ أَحْمَدَ سَبِيلٌ فَتُلْقِيْ؟

ای فرزند احمد! آیا بالاخره راهی به سوی تو هست؟ آیا دیدار تو ممکن است؟

یابن احمد هست راهی سوی تو

تا از آن ره آیم اندر کوی تو

هَلْ يَتَصَلُّ يَوْمُنَا مِنْكَ بِعِدَّهِ فَنَحْظِيْ؟

آیا راهی به رویت تو می انجامد؟ آیا این گذران روز های ما، یک روز به تو می رسد.

روز هجر و دوری ات گردد تمام

بهره ور گردند از رویت انام

صف: ۶۱

مَتى نَرِدْ مَناهِلَكَ الرَّوِيهَ فَنَرُوى؟

آيا تو آمدنى هستى؟ آيا روز تو ديدنى است؟

كى شود گرديم جمله مفتخر

بر عنيات تو اي نور بصر

مَتى نَتَقَعُ مِنْ عَذْبِ مَائِكَ فَقَدْ طَالَ الصَّدَى؟

پس کي از زلال خوشگوار حضور تو مى توان نوشيد؟ چه طولاني شد اين عطش! چه طاقت سوز شد اين تشنگى!

كى شويم سيراب از فيض وجود

تشنگى از حد گذشت و تشهه رود

مَتى نُغاديَكَ وَ نُراوِحُكَ فَنَقِرُ عَيْنًا؟

كى مى شود صبح ناشتاي چشمهايمان را به نگاه تو بگشایيم؟

تشنگان محضرت اي شهريار

آرزو دارند هر ليل و نهار

ختم گردد هر چه زودتر انتظار

ديده روشن گردد از ديدار يار

ص: ٦٢

مَتَى تَرَانَا وَنَرَاكَ وَقَدْ نَشَرْتَ لِوَاءَ النَّصْرِ تُرِي؟

کی می شود چشم در چشم هم اندازیم و تو را به معاینه دیدار کنیم؟ کی می شود پرچم پیروزی ات را بر بام هستی بنشانی؟

ای خوش آن روزی که بینم بر ملا

پرچم فتح و ظفر گشته بیا

أَتَرَانَا نَحْفُ بِكَ وَأَنْتَ تَأْمُ الْمَلَأَ، وَقَدْ مَلَأْتَ الْأَرْضَ عَدْلًا؟ وَأَدْقَتَ أَعْدَاءَكَ هَوَانًا وَعِقَابًا،

کی می شود آن روز که ما تو را در میان خویش بگیریم و تو به عینه امامت کنی، زمین را از عدل و داد پرگردانی، دشمنات را به خاک سیاه عقوبت بنشانی

گرد تو باشند جمله مردمان

پیشوا تو، مقتدا بر دوستان

پر کنی از عدل و دادت این جهان

پاک بنمائی زمین از مشر کان

تا چشد هر یک و بال کارشان

کیفر و خواری بود بر دشمنان

ص: ۶۳

وَ أَبْرَأْتُ الْعُنَاهَ وَ جَحَدَهُ الْحَقُّ، وَ قَطَعْتَ دَابِرَ الْمُنَكَّبِينَ، وَاجْتَثَثْتَ أَصْوَلَ الظَّالِمِينَ،

وَ رِيشَهُ حَقَ سَيِّزَانَ وَ مَسْتَكْبَرَانَ وَ گَرْدَنْكَشَانَ وَ سَتْمَگَرَانَ رَا بَسُوزَانِی

بَرَ کَنِی با اذن خَلَاقِ جَهَان

هَمَ بنَ ظَلْمٍ وَ سَتمَ وَ اسْتَمْگَرَان

بَا هَلَاكَ سَرَکَشَانَ وَ منَکَرَانَ

بَا بَرِيدَنَ رِيشَهُ یِ مَسْتَكْبَرَانَ

وَ نَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَ مَا بَگُويَمْ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

چونکه آن فرخنده روز آید پدید

گَرْ مَلَازِمَ بُودَ وَ عَدَهُ بَا وَعِيدَ

مَى شَوَدَ تَابَانَ دَلَ از نُورَ امِيدَ

عَدَلَ، حَاكِمَ، ظَلْمَ، گَرْدَدَ نَاضِيدَ

اللَّهُمَّ أَنْتَ كَشَافُ الْكُرْبَ وَالْبُلْوِي،

خَدَايَا! زَحْمَهَا بِهِ دَسْتَ توَالِيَامَ مَى پَذِيرَدَ وَ اندَوَهُ بِهِ نَگَاهَ توَ زَايِلَ مَى شَوَدَ.

بَارَ الْهَا ما گَرْفَتَارِيمَ وَ زَارَ

درَ بلاها جَملَهُ گَرْدِيدَهُ دَچَارَ

مبتلایان در مصیبت، داغدار

در محن نبود مرا غیر تو بار

وَ إِلَيْكَ أَسْتَعْدِي فَعْنَدَكَ الْعَذْوَى،

تویی که درد را درمان می کنی، تویی که سختی را آسان می کنی. خدا! تنها در تو توان یاوری است

گرچه می باشیم ما غرق گناه

آمده بر درگه تو عذرخواه

ما کنیم از تو طلب با عشق و شور

دادخواهیم از تو تا روز نشور

وَ أَئْتَ رَبُّ الْأَخِرَةِ وَالدُّنْيَا، فَأَغْثِ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغْيَثِينَ. عُبَيْدَكَ الْمُبَتَلِي،

و من فقط از تو یاوری می جویم که تو خدای دنیا و آخرتی. پس به فریاد این بنده مبتلای درمانده ات برس ای فریاد رس
درماندگان و مبتلایان!

رب هر دو عالمی اینک به ما

کن توجه اندکی یاری نما

ای تو بر فریاد خواهان دادرس

جز تو ما را نیست کس فریادرس

صفحه ۶۵

وَ أَرِه سَيّدَهُ يَا شَدِيدَ الْقُوَى، وَ أَزِلْ عَنْهُ بِهِ الْأَسَى وَالْجَوَى،

و ... آقای او را به او بنمایان! ای قدرتمند بی همتا!

صاحب قدرت تو و بخشنده بس

حجهت را از تو خواهم نی ز کس

گر ولیت را نمائی آشکار

سوز و غم گردد ز دلها بر کنار

وَ بَرْدَ غَلِيلَهُ يَا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى، وَ مَنْ إِلَيْهِ الرُّجُعُى وَالْمُتَّهَى،

ای خدا! ای که عرش و فرش به فرمان توست! ای که همه راه ها به تو منتهی می شود ای که همه بازگشت ها به سوی توست،
ای غایت و نهایت هستی!

سرد کن گرمای دل ای کردگار

ای که بر عرش است امرت استوار

هم نزول هر فرشته رحمت است

آمدن شان بهره مند حکمت است

بازگشت کل عالم سوی توست

غايت و پایان کارم کوی توست

ص: ۶۶

اللَّهُمَّ وَ نَحْنُ عَبِيدُكَ التَّائِقُونَ إِلَيْكَ، الْمُذَكَّرِ بِكَ وَ بِنَيِّكَ،

خدایا! این ماییم بند گان مشتاق ولی تو که بی صبرانه آمدنش را لحظه می شمریم. آن ولی تو که یاد تو را در ما زنده می کند و حضور تو را در وجود ما تداوم می بخشد.

از تو می خواهیم دیدار ولی

او مذکر باشد از تو هم نبی

خَلَقْتَهُ لَنَا عِصْمَةً وَ مَلَادًّا،

ما مشتاق آن پیام آور توایم که وجودش را ملجاً و مرجع همه امید هایمان قرار دادی

آفریدی حجت حق در جهان

حافظ دین، آن امام انس و جان

وَ أَقْمَتَهُ لَنَا قِواماً وَ مَعاذًا، وَ جَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ مِنَا إِمامًا،

و او را پناه و پشتیبان ما کردی و دل ما را در آرزوی آمدنش گذاختی و به حضورش گرمی بخشیدی و او را امام همه مؤمنان قرار دادی.

تا شود رهبر برای مومنان

هم پناه و ملجا و مولایمان

ص: ۶۷

فَبَلَغْهُ مِنَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا، وَزِدْنَا بِذِلِّكَ يَا رَبِّ إِكْرَامًا،

خدایا! سلام و درود ما را به او برسان و اکرام و ارادت ما را به او ابلاغ کن.

پس تحيت هم سلام شيعيان

بار الها از کرم بروی رسان

هم بیافزا باز بر اکرام مان

جاش بنما تو به ما ای لامکان

وَاجْعَلْ مُسْتَقَرًّهُ لَنَا مُسْتَقَرًّا وَمُقامًا،

خدایا! مأمن و او را مأمن و اقامتگاه ما قرار بده

جا و منزلگاه او را در جنان

مستقر کن اندر آنجا شيعيان

وَأَتْمِمْ نِعْمَتَكَ بِتَقْدِيمِكَ إِيَّاهُ أَمَانَا، حَتَّى تُورِدَنَا جِنَانَكَ، وَمُرَافَقَهُ الشُّهَداءِ مِنْ خُلُصَائِكَ.

و نعمت را با ظهور او بر ما تمام کن که او می تواند ما را به بهشت هایت وارد کند و همنشینی با شهدای بی آلاشت را نصیب ما گرداند.

چون کنی بر حجت امر قیام

نعمت را کرده ای بر ما تمام

آوری ما را به جنت در مقام

ص: ٦٨

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

خدایا! بر پیامبرت و اهل بیتش درود فرست.

بر محمد خاتم پیغمبران

رحمتی بفرست بر آن خاندان

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ جَدُّهُ وَرَسُولَكَ السَّيِّدِ الْأَكْبَرِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى أَبِيهِ السَّيِّدِ الْأَصْغَرِ،

دروド فرست بر جد ولیمان محمد (ص)، برترین رسولت و والاترین آقای آفرینشت. و درود فرست بر پدر ولیمان، آن آقای برتر از ازل و ابد و کهتر از محمد (ص).

رحمت بی حد به جد و جد او

مصطفی و مرتضی آباء او

سید اکبر رسول الله بود

سید اصغر ولی الله بود

ص: ۶۹

وَ جَدَّتِهِ الصَّدِيقَةُ الْكَبْرِيَّ، فاطِمَةُ بُنْتِ مُحَمَّدٍ، وَ عَلَى مَنِ اصْطَفَيْتَ مِنْ آبائِهِ الْبَرَّةِ،

و درود فرست بر جده اش صدیقه کبری، فاطمه دختر پیامبر و درود فرست بر پدران برگزیده و نیکو کارش.

هم به زهرا جده اش خیر النساء

هم به پاکان مشترک در یک نیا

وَ عَلَيْهِ أَفْضَلَ وَ أَكْمَلَ وَ أَتَمَّ وَ أَدْوَمَ وَ أَكْثَرَ وَ أَوْفَرَ مَا صَلَيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيائِكَ وَ خَيْرِ تَكَ مِنْ خَلْقِكَ، وَ صَلَّ عَلَيْهِ صَلَاهَ لَا
غَايَةَ لِعَدَدِهَا، وَ لَا نِهايَةَ لِمَدَدِهَا، وَ لَا نَفَادَ لِأَمَدِهَا

و درود فرست بر خودش، برترین، تمام و کمال ترین، مستمر ترین، بیشترین و بلیغ ترین سلام هایی که بر برگزیده ترین خلق خویش نثار می کنی. از آن سلام ها که نهایت ندارد، که غایت نمی پذیرد. که در حد و حصر نمی گنجد که هر گز به پایان نمی رسد.

بار الها رحمتی بی منتھا

بر ولیت از کرم فرما عطا

رحمتی بیش از عدد بی انتھا

مهدی موعد را باشد روا

صف: ۷۰

اللَّهُمَّ وَأَقِمْ بِهِ الْحَقَّ وَأَدْحِضْ بِهِ الْبَاطِلَ،

خدايا! با او علم حق را برافراز و به وسیله او باطل را سرنگون کن.

از وجود او نما حق را به پا

باطل از یمن وجودش کن فنا

وَأَدْلِ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ، وَأَدْلِلْ بِهِ أَعْدَاءَكَ،

با او اولیائت را عزت و قدرت و شوکت بیخش و به واسطه او دشمنانت را ذلیل و خوار گردان!

دوستان را مفتخر فرما به او

خوار کن هر کس به او باشد عدو

وَصِلِ اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ، وُصْلَهُ تُؤَدِّي إِلَى مُرَافَقَهِ سَلَفِهِ

خدايا! میان ما او پیوندی برقرار ساز که ما را به رفاقت پیشینیانش وصل گرداند.

دوستی ما بر او کن استوار

تا که پیوندش بماند برقرار

اتصال بین ما و بین او

منتھی گردان به اجداد کبار

ص: ۷۱

وَاجْعَلْنَا مِمَّن يَأْخُذ بِحُجْرَتِهِمْ، وَيَمْكُثُ فِي ظَلَّهُمْ، وَأَعْنَا عَلَى تَأْدِيهِ حُقُوقِهِ إِلَيْهِ، وَالْأَجْتِهادُ فِي طَاعَتِهِ، وَاجْتِنَابُ مَعْصِيَتِهِ،

خدایا! ما را از دست به دامنان و سایه نشینان حضرتش قرارده و یاریمان کن تا حقوق او را ادا کنیم و در راه اطاعتاش بکوشیم
و از نافرمانی اش بپرهیزیم.

بار الها ده به ما این افتخار

در پناه آن شه والاتبار

امر و فرمان تو را اجرا کنیم

در ردیف مخلصین جان نثار

بار الها ده توفیقی به ما

تا بر او باشیم یار و جان فدا

هم ز نافرمانی اش دوری کنیم

هم کنیم از جان و دل حق اش ادا

وَامْنَنَ عَلَيْنَا بِرِضَاهُ، وَهَبْ لَنَا رَأْفَهُ وَرَحْمَتُهُ، وَدُعَاءُهُ وَخَيْرُهُ،

رضای او را برابر ما منت گذار. مهر و محبت و خیر و دعا و رحمتش را برابر ما بیخش،

بر رضامندیش منت نه به ما

مهر و لطفش را نصیب ما نما

از دعا و خیر خود کن بهره ور

جمله را ای قادر قدرت نما

ما ننالُ بِه سَعَة مِنْ رَحْمَتِكَ، وَ فَوْزًا عِنْدَكَ،

آن سان که به گستره رحمت تو در آیم و به رستگاری تو نایل شویم.

این همه الطاف تو از رحمت است

فوز بھری نزد تو از کثرت است

بعد توبه باز باب رحمت است

زندگانی بی جمالت زحمت است

وَاجْعَلْ صَلَاتَنَا بِه مَقْبُولَةً، وَ ذُنُوبَنَا بِه مَغْفُورَةً، وَ دُعَاءَنَا بِه مُسْتَجَابًا؛

خد! نمازهایمان را به واسطه او قبول کن! گناهانمان را به او ببخش! به خاطر او دعاهایمان را به استجابت برسان!

بار الها کن قبول از ما نماز

ای کریم و ای رحیم بی نیاز

عفو کن بر ما گناهان ای خدا

ای تو عالم بر ملا و بر خفا

کن دعای جمله، یا رب مستجاب

حرمت مهدی و جد و آل و باب

وَاجْعَلْ أَرْزاقنَا بِهِ مَبْسُوطَةً، وَ هُمُونَا بِهِ مَكْفِيَةً، وَ حَوَائِجنَا بِهِ مَقْضِيَةً، وَ أَقْبِلْ إِلَيْنَا بِوْجَهِكَ الْكَرِيمِ،

روزهایمان را به لطف او وسعت بدنه! به نگاه او ابر غم از آسمان دلهایمان بیر! و به اشارت او نیازها و خواسته هایمان را برآور! و با روی خوش و مهربانی ما را بپذیر

روزی ما کن فراوان از کرم

بر طرف کن التهاب و هم و غم

حاجت ما کن روا پروردگار

روی بنما سوی ما ای کردگار

وَأَقْبِلْ تَقْرُبَنَا إِلَيْكَ، وَأَنْظُرْ إِلَيْنَا نَظْرَةً رَحِيمَةً، نَسْتَكْمِلْ بِهَا الْكَرَامَةَ عِنْدَكَ،

و به درگاه خویش راهمان ده! خدايا! با چشم لطف به ما نگاه کن تا در منظر تو کرامت را به کمال رسانیم.

قرب ما بر درگهت کن برقرار

ای خدا ای خالق هشت و چهار

از گناهان و معاصی مان گذر

کن توجه بر من مسکین و زار

تا ز الطافت نصیب ما شود

عزت ایمان و دین استوار

ثُمَّ لَا تَصِيرُهَا عَنَا بِجُودِكَ، وَاسْتِقِنا مِنْ حَوْضِ حَيْدُوهِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، بِكَاسِهِ وَبِيَدِهِ رَبِّيَا رَوِيَا، هَنِيئًا سائِغاً، لَا ظَمَّا بَعِيدَهُ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

خدایا! به کرمت روی از ما بر مگردان و از حوض جد او، جد ولیمان، و به دست او و کاسه او سیرابمان کن! از آن زلال خوشگوار بی نظیر که تشنگی پس از آن معنا ندارد. ای رحیم ترین بخشندگان!

حق جودت عزت از ما بر مدار

کن تو ما را در ره دین پایدار

هم ز دستش جملگی سیراب کن

هم ز جامش مومنین شاداب کن

تشنگی و گرمی روز جزا

بر طرف از شیعیان زان آب کن

ای ز هر بخشنده ای بخشنده تر

ای ز جودت خلق ت نوع بشر

از سخا و جود و احسان ای کریم

از گناه جمع اکون در گذر

ص: ٧٥

بسمه تعالیٰ

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ ه.ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سرہ الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسريع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفا علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر بنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب نقلین (كتاب الله و اهل البيت عليهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر بنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفاً ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده‌ی نویسنده‌ی آن می‌باشد.

فعالیت‌های موسسه:

۱. چاپ و نشر کتاب، جزو و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه‌های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماكن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی‌های رایانه‌ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ‌گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم‌های حسابداری، رسانه‌ساز، موبایل‌ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

۹. برگزاری دوره‌های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره‌های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و ... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه:

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان.

در پایان:

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقليد و همچنین سازمان‌ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱-۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعة و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

